

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0060

Trybunał Obrachunkowy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie przyszłej roli Trybunału Obrachunkowego. Procedura powoływania członków Trybunału Obrachunkowego: konsultacja z Parlamentem Europejskim (2012/2064(INI))

(2017/C 093/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 286,
- uwzględniając art.108 Regulaminu,
- uwzględniając opinię nr 2/2004 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczącą modelu „jednolitej kontroli” (oraz wniosku w sprawie wspólnotowych ram kontroli wewnętrznej ⁽¹⁾),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 1992 r. dotyczącą procedury konsultacji z Parlamentem Europejskim w sprawie powoływania członków Trybunału Obrachunkowego ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 1995 r. dotyczącą procedur, które należy stosować w przypadku konsultacji z Parlamentem w związku z powoływaniem członków Trybunału Obrachunkowego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art.48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0014/2014),

I. Przyszła rola Trybunału Obrachunkowego

- A. mając na uwadze, że w deklaracjach z Limy i Meksyku Międzynarodowej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli określono główne filary niezależnego organu kontroli i potwierdzono, że krajowe najwyższe organy kontroli mogą ze znaczną swobodą interpretować postanowienia deklaracji;
- B. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy będący profesjonalnym organem kontroli musi przestrzegać między innymi międzynarodowych standardów kontroli mających zastosowanie do sektora publicznego;
- C. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy został ustanowiony na mocy traktatu budżetowego z 1975 r. w celu sprawowania kontroli nad finansami UE, oraz mając na uwadze, że jako zewnętrzny kontroler UE przyczynia się on do poprawy zarządzania finansami UE, jednocześnie pełniąc rolę niezależnego strażnika interesów finansowych obywateli UE;
- D. mając na uwadze, że obecna, ulegająca szybkim zmianom sytuacja finansowa i gospodarcza wymaga skutecznego nadzoru mikro- i makroostrożnościowego zgodnie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności w nowoczesnej i pełnej wyzwania Unii Europejskiej;
- E. mając na uwadze, że kontrolerzy publiczni, tacy jak Trybunał Obrachunkowy i najwyższe organy kontroli państw członkowskich, odgrywają istotną rolę w przywracaniu pewności i zaufania w stosunku do publicznej rozliczalności Unii Europejskiej oraz jej zwiększaniu; mając na uwadze, że z tego względu istotne jest osadzenie wszelkich dyskusji na temat ewentualnych reform Trybunału w szerszym kontekście wyzwania, jakie stanowi poprawa publicznej rozliczalności UE;
- F. mając na uwadze, że w Traktacie z Lizbony potwierdzono ramy prawne promowania przez Trybunał publicznej rozliczalności i wspierania Parlamentu i Rady w nadzorowaniu wdrażania unijnego budżetu, co przyczynia się do poprawy zarządzania finansami UE i ochrony interesów finansowych obywateli;

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 337 z 21.12.1992, s. 51.

⁽³⁾ Dz.U. C 43 z 20.2.1995, s. 75.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0319.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

II. Procedura powoływania członków Trybunału Obrachunkowego: konsultacja z Parlamentem Europejskim

- G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 286 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej członkowie Trybunału Obrachunkowego muszą być wybierani spośród osób, które wchodzi lub wchodziły w swych państwach członkowskich w skład organów kontroli zewnętrznej lub mających szczególne kwalifikacje do zajmowania tego stanowiska i których niezależność jest niekwestionowana;
- H. mając na uwadze, że konieczne jest, aby w skład Trybunału Obrachunkowego wchodziły osoby, które, zgodnie z wymogami Traktatu, przedstawiają najwyższy stopień gwarancji zawodowych oraz niezależności zawodowej, unikając wszelkich zagrożeń dla reputacji Trybunału;
- I. mając na uwadze, że powołanie niektórych członków spowodowało rozbieżności w opiniach Parlamentu i Rady, które, utrzymując się, mogłyby zaszkodzić dobrej współpracy Trybunału ze wspomnianymi instytucjami, czy też mieć poważne negatywne skutki dla wiarygodności Trybunału, a tym samym jego skuteczności;
- J. mając na uwadze, że decyzja Rady o powołaniu członków Trybunału Obrachunkowego w przypadkach, gdy Parlament przeprowadził wysłuchania i wyraził negatywne opinie, jest niezrozumiała i stanowi o braku szacunku dla Parlamentu;
- K. mając na uwadze, że opinia Parlamentu stanowi przedmiot żywego zainteresowania mediów; mając na uwadze, że jeżeli osoby, których kandydaturę Parlament wcześniej publicznie i w sposób oficjalny odrzucił, obejmą urząd jako członkowie Trybunału, zaufanie wobec instytucji osłabi się;
- L. mając na uwadze, że członkowie dysponujący fachową wiedzą w zakresie kontroli oraz szerszym i zróżnicowanym doświadczeniem zawodowym, które zapewnia różne perspektywy i kompetencje, usprawnią skuteczność Trybunału w zakresie oceny i działania; mając na uwadze, że niewypracowanie odpowiedniej równowagi płci jest w dzisiejszych czasach nie do przyjęcia;
- M. mając na uwadze, że brak aprobaty Parlamentu dla niektórych członków Trybunału negatywnie odbija się na współpracy między Trybunałem Obrachunkowym i Parlamentem, zasadniczej z punktu widzenia unijnego systemu kontroli budżetowej;
- N. mając na uwadze, że w ramach wzajemnej oceny w 2013 r. apeluje się o skrócenie wewnętrznych procedur Trybunału oraz wyjaśnienie jego roli i mandatu w stosunku do zewnętrznych zainteresowanych stron, a także podkreśla się w niej, że podmioty poddane kontroli mają zbyt wielki wpływ na ustalenia Trybunału i opinie pokontrolne;
- O. mając na uwadze, że Parlament skupia się głównie na wnioskach, w których unika się konieczności dokonania zmian w Traktatach;
- P. mając na uwadze, że Rada zawsze stosowała się do zaleceń wydawanych przez komitet ustanowiony na mocy art. 255 TFUE do opiniowania kandydatów na stanowisko rzecznika generalnego w Europejskim Trybunale Sprawiedliwości i w Sądzie, mimo iż Traktat nie zobowiązuje jej do tego w sposób wyraźny;

I. Wizja Parlamentu dotycząca Trybunału Obrachunkowego: przyszła rola Trybunału

1. uważa nie tylko, że Europejski Trybunał Obrachunkowy, jako kontroler zewnętrzny w stosunku do instytucji Unii, może zapewnić ustawodawcom poświadczenie wiarygodności rachunków oraz legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw w odnośnym roku budżetowym, lecz również że Trybunał znajduje się w doskonałej pozycji do przedstawiania ustawodawcy i władzy budżetowej, zwłaszcza Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego, cennych opinii na temat rezultatów osiągniętych w zakresie unijnych strategii politycznych w celu poprawy wyników i skuteczności działań finansowanych przez Unię, wskazywania korzyści skali i zakresu, a także efektów mnożnikowych wśród krajowych strategii politycznych państw członkowskich, oraz zapewnienia Parlamentowi zewnętrznych ocen stanowiących uzupełnienie dokonywanej przez Komisję oceny finansów publicznych w państwach członkowskich;
2. uważa, że Trybunał powinien nadal stać na straży niezależności, rzetelności, bezstronności i profesjonalizmu, jednocześnie budując ścisłą współpracę ze swoimi partnerami, zwłaszcza z Parlamentem Europejskim i jego Komisją Kontroli Budżetowej, oraz z wyspecjalizowanymi komisjami w ramach procesu rozliczalności instytucji;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

Tradycyjny model DAS (poświadczenie wiarygodności)

3. zwraca uwagę, że Trybunał Obrachunkowy ma na podstawie Traktatu TFUE (art. 287 ust. 1 akapit drugi) obowiązek przedkładać Parlamentowi i Radzie poświadczenie wiarygodności (DAS⁽¹⁾) co do legalności i prawidłowości płatności po zweryfikowaniu prawidłowości, legalności i wyników budżetu Unii, a ponadto odnotowuje, że Trybunał Obrachunkowy jest też zobowiązany na mocy Traktatu do sporządzania sprawozdań specjalnych i opinii; zwraca uwagę, że duża część zasobów ludzkich Trybunału zajmuje się pracą nad sporządzaniem corocznych DAS;
4. jest zdania, że niezależność, rzetelność, bezstronność i profesjonalizm Trybunału Obrachunkowego mają kluczowe znaczenie dla jego wiarygodności we wspieraniu Parlamentu i Rady w nadzorowaniu zarządzania finansami UE i przyczynianiu się do poprawy takiego zarządzania, a także w ochronie interesów finansowych Unii od etapów programowania aż do zamknięcia rozliczeń;
5. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że – po raz osiemnasty z rzędu – wyniki przeprowadzonej przez Trybunał Obrachunkowy kontroli nie pozwoliły mu na wydanie pozytywnego poświadczenia wiarygodności (DAS) co do legalności i prawidłowości płatności; podkreśla, że poziom błędu jako taki daje tylko częściowy obraz skuteczności polityki unijnej;
6. przypomina, że art. 287 TFUE stanowi, iż Trybunał przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie poświadczenie wiarygodności rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw; zwraca uwagę, że zamiast wydać jedno poświadczenie wiarygodności rachunków oraz legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw Trybunał Obrachunkowy wydał w 2012 r. cztery opinie: jedną dotyczącą wiarygodności rachunków i trzy dotyczące legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw (jedną dotyczącą dochodów, jedną dotyczącą zobowiązań i jedną dotyczącą płatności); uważa, że wybór takiej opcji utrudnia ocenę wykonania budżetu przez Komisję;
7. wskazuje, że DAS jest corocznym wskaźnikiem wieloletniego planu wydatków, co utrudnia uchwycenie cyklicznej natury oraz cyklicznych skutków wieloletnich uzgodnień, przez co całkowity wpływ i skuteczność systemów zarządzania i kontroli można tylko częściowo określić na końcu okresu wydatkowania; uważa zatem, że Trybunał powinien być w stanie przedstawić organowi udzielającemu absolutorium, oprócz rocznego DAS, przegląd śródkresowy i sprawozdanie podsumowujące w sprawie końcowych wyników okresu programowania;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od 2009 r. Trybunał koncentruje znaczne wysiłki na rozwijaniu swoich produktów i usług, a także na swoim rocznym sprawozdaniu; uważa jednak, że należy zintensyfikować starania oraz poświęcić większą ilość zasobów na dalszą poprawę jakości, przede wszystkim w odniesieniu do prac Trybunału związanych z kontrolą wykonania zadań, która jest źródłem informacji na temat unijnych wyników budżetowych; uważa, że Trybunał powinien korzystać z modelu DAS, aby określić, czy wyniki zostały osiągnięte oraz w celu wyjaśnienia sposobu ich osiągnięcia, tak by możliwe było wyciągnięcie wniosków i korzystanie z nich w innych kontekstach;

Nowy wymiar Trybunału i stojące przed nim wyzwania

9. uznaje historyczną, konstruktywną rolę poświadczeń DAS, jeśli chodzi o skupianie się na legalności i prawidłowości jako na użytecznych wskaźnikach dobrych praktyk finansowych i sprawnego zarządzania na wszystkich poziomach wydatków Unii oraz jeśli chodzi o pokazywanie sposobu wykorzystania środków UE zgodnie z decyzjami Parlamentu, pełniące rolę ustawodawcy i władzy budżetowej; podkreśla jednak, że – zarówno w chwili obecnej, jak i w przyszłości – Trybunał powinien poświęcać więcej zasobów na badanie, czy w wykorzystywaniu funduszy publicznych powierzonych Komisji osiągnięto oszczędność, skuteczność i wydajność; wyniki ustaleń przedstawionych w sprawozdaniach specjalnych powinny pociągać za sobą odpowiednie dostosowania w programach UE;
10. zwraca uwagę, że mandat Trybunału, ustanowiony na mocy Traktatu, zapewnia Trybunałowi ramy odniesienia umożliwiające mu wypełnianie swojej roli niezależnego organu kontroli zewnętrznej Unii; zauważa, że mandat zapewnia znaczną elastyczność, umożliwiając Trybunałowi pełnienie swojej misji, wykraczającej poza zakres objęty poświadczeniami DAS; przypomina, że mandat uprawnia Trybunał do przedstawiania wyników kontroli wykonania zadań w sprawozdaniach specjalnych, które dają znaczącą szansę na wniesienie wartości dodanej przez skupienie się na obszarach wysokiego ryzyka i badanie ich; zauważa też, że te sprawozdania stanowią dla obywateli Europy źródło informacji o funkcjonowaniu Unii oraz wykorzystaniu funduszy europejskich w wielu sektorach, co pomaga przybliżyć Europę obywatelom i uczynić ją bardziej przejrzystą i zrozumiałą;

⁽¹⁾ Skrót od francuskiego terminu „Déclaration d'assurance”.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

11. przypomina, że jednym z najlepszych sposobów usprawnienia kontroli rachunków Unii Europejskiej i poprawy zarówno wyników, jak i skuteczności wydatkowanych przez UE środków jest przeprowadzanie głosowań dotyczących absolutorium przed dniem 31 grudnia roku następującego po kontrolowanym roku budżetowym; podkreśla, że zmusiłoby to Trybunał do przedstawiania sprawozdania rocznego do dnia 30 czerwca;
12. nie podważając niezależności Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, proponuje, by Trybunał wydawał swoje opinie w oparciu o próg istotności a nie jedynie dopuszczalny poziom błędów, co wydaje się w większym stopniu zgodne z międzynarodowymi standardami kontroli;
13. proponuje, aby Parlament Europejski w swoim corocznym sprawozdaniu w sprawie udzielenia absolutorium umieszczał specjalną sekcję poświęconą działaniom następczym związanym z zaleceniami wydanymi przez Trybunał w ramach różnych kontroli wykonania zadań w celu motywowania Komisji i państw członkowskich do wdrażania tych zaleceń; Parlament powinien także wskazać, na które główne działania następcze Trybunał może zwrócić szczególną uwagę w swoim sprawozdaniu rocznym, bez uszczerbku dla jego niezależności;
14. zauważa, że Trybunał przeprowadza planowanie swojego programu prac w trybie wieloletnim oraz corocznie; zauważa, że wieloletni plan umożliwia zdefiniowanie i zaktualizowanie strategii Trybunału, natomiast plan roczny wyznacza określone zadania, jakie należy podjąć w danym roku; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że każdego roku Trybunał przedstawia roczny program prac Komisji Kontroli Budżetowej, zawierający wykaz priorytetowych zadań kontrolnych i zasobów przeznaczonych na ich realizację;
15. uważa, że obecna forma posiedzeń Trybunału z Parlamentem i Radą wnosi cenny wkład w opracowywanie rocznego programu prac Trybunału; podkreśla, że takie zorganizowane rozmowy przygotowawcze w ogromnym stopniu przyczyniają się do zapewnienia skutecznej i demokratycznej rozliczalności względem obywateli w odniesieniu do wykorzystywania funduszy publicznych przeznaczonych na realizację celów unijnych; podkreśla, że pomimo zacieśnionej współpracy doradczej z Parlamentem i Radą Trybunał powinien, w sposób niezależny od wpływu politycznego lub krajowego, sam decydować o swoim rocznym programie prac;
16. zwraca uwagę, że kwestie mające szczególne znaczenie dla zewnętrznych zainteresowanych stron, takich jak Parlament Europejski, oraz związane z nimi prośby o przeprowadzenie kontroli nie są ani gromadzone w sposób zorganizowany, ani traktowane na preferencyjnych zasadach; uważa takie podejście za szkodliwe dla stosowności i oddziaływania wyników kontroli przeprowadzanych przez Trybunał; zauważa ponadto, że wartość dodana Trybunału jest bezpośrednio związana z wykorzystaniem jego prac przez Parlament i inne zainteresowane strony w procesie rozliczalności; wzywa zatem Trybunał do uwzględnienia w swoim rocznym programie prac politycznych priorytetów ustawodawców oraz kwestii mających szczególne znaczenie dla obywateli UE, przekazywanych przez Komisję Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego skupiającą obawy obywateli UE;

Współpraca z krajowymi najwyższymi organami kontroli

17. oczekuje zacieśnienia współpracy między Trybunałem Obrachunkowym i najwyższymi organami kontroli państw członkowskich przejawiającego się w konkretnych wynikach dotyczących udziału rocznych prac Trybunału; oczekuje ponadto konkretnych kroków metodologicznych i ustaleń w zakresie harmonogramów kontroli; oczekuje, że Komisja, na podstawie analizy prawnej, sporządzi wnioski dotyczące zintegrowania działań kontrolnych najwyższych organów kontroli państw członkowskich z kontrolami przeprowadzanymi przez Trybunał w odniesieniu do zarządzania dzielonego w ich poszczególnych państwach członkowskich;
18. podkreśla, że Trybunał powinien przewodzić określaniu metody pracy, w ramach której krajowe najwyższe organy kontroli i Trybunał wzmacniają koordynację swoich zasobów w celu dokonania oceny wydatków i wyników budżetu UE, unikając podwajania prac kontrolnych i dzieląc się informacjami w zakresie kontroli, identyfikując obszary ryzyka, przeprowadzając wspólne kontrole lub bardziej angażując najwyższe organy kontroli w kontrole przeprowadzane przez Trybunał Obrachunkowy, co przynosi rozwój wspólnych metod pracy oraz lepszą skuteczność na każdym poziomie kontroli; zauważa, że wymiana danych dotyczących audytu i kontroli oraz wymiana dobrych praktyk między Trybunałem a najwyższymi organami kontroli ma kluczowe znaczenie dla poprawy ukierunkowania wysiłków w zakresie audytu i kontroli; zwraca uwagę, że istnieje zbyt wielka liczba poziomów kontroli oraz że należy unikać takiego powielania w celu zmniejszenia obciążeń nakładanych na instytucje zarządzające i beneficjentów;
19. w związku z tym domaga się pogłębienia współpracy między krajowymi organami kontroli a Europejskim Trybunałem Obrachunkowym w odniesieniu do kontroli nad zarządzaniem dzielonym zgodnie z art. 287 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
20. proponuje zbadanie możliwości wydawania przez krajowe organy kontroli, działające w charakterze niezależnych kontrolerów zewnętrznych i przestrzegające międzynarodowych standardów kontroli, krajowych zaświadczeń o przeprowadzeniu kontroli w zakresie zarządzania unijnymi środkami finansowymi, które byłyby przedkładane rządów państw członkowskich, tak aby przedstawić je w procesie udzielenia absolutorium zgodnie z właściwą procedurą międzyinstytucjonalną;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

21. podkreśla znaczenie uwzględnienia programów europejskich w planowaniu kontroli przeprowadzanych przez najwyższe organy kontroli, zwracając szczególną uwagę na kontrole odbywające się w ramach zarządzania dzielonego; podkreśla, że w tym względzie parlamenty narodowe mają do odegrania kluczową rolę, dzięki temu że mogą zwrócić się do najwyższych organów kontroli o przeprowadzenie kontroli dotyczących europejskich funduszy i programów; zauważa, że instytucjonalizując i regulując tę kontrolę, można by przedstawiać jej wyniki raz w roku parlamentowi narodowemu;

Nowe środowisko działania Trybunału

22. zauważa, że przepisy obejmujące główne obszary wydatków za okres 2014–2020 w znaczący sposób zmieniły ramy finansowe i prawne regulujące wykonywanie budżetu UE; wskazuje, że te reformy wiążą się ze znacznymi zmianami, które przekształcają obraz ryzyka w zakresie zarządzania finansami, upraszczając zasady finansowania, zwiększając warunkowość i wykorzystując budżet UE; nalega zatem, aby Trybunał w większym stopniu skupił się na wynikach, zapewniając odpowiednią sprawozdawczość na temat ryzyka i wyników takich nowych instrumentów;

23. sugeruje, aby Trybunał zsynchronizował swój wieloletni program prac z wieloletnimi ramami finansowymi i uwzględnił przegląd śródkresowy, a także kompleksowy przegląd zamknięcia rozliczeń Komisji w odniesieniu do odpowiednich WRF;

24. zwraca uwagę, że w kontrolach wykonania zadań często brakuje wyraźnej analizy przyczyn leżących u podstaw ustaleń pokontrolnych; zauważa ponadto, że nie został wprowadzony żaden system zapewniający to, że kontrolerzy wyznaczeni do wykonania konkretnej kontroli posiadają wiedzę techniczną i umiejętności metodologiczne niezbędne do przeprowadzenia kontroli bez konieczności pracowania „od zera” przy każdym zadaniu kontrolnym; uważa, że ten stan rzeczy zwiększa nieskuteczność i niewydajność ustaleń Trybunału dotyczących kontroli wykonania zadań;

25. oczekuje od Trybunału pełnej przejrzystości na temat jego potrzeb czasowych dotyczących produktów i wzywa Trybunał do publikacji w ramach każdej odnośnej kontroli wykonania zadań harmonogramu oraz poszczególnych etapów, które dany produkt przeszedł podczas procedury, tj. czasu, który był potrzebny do zrealizowania każdego z poszczególnych etapów, a obecnie etapami tymi są:

- badanie wstępne,
- analiza zagadnień,
- protokół dotyczący przebiegu planowanej kontroli,
- oświadczenie(-a) w sprawie wstępnych ustaleń,
- sporządzanie konkluzji,
- projekt sprawozdania,
- postępowanie kontradiktoryjne;

26. zwraca uwagę, że przeprowadzane przez Trybunał kontrole wykonania zadań, obejmujące badanie wstępne, trwają dwa lata, co w wielu przypadkach sprawiło, że ustalenia pokontrolne były nieaktualne, oraz uniemożliwiło wdrożenie adekwatnych środków; oczekuje, że Trybunał usprawni przygotowywanie swoich kontroli wykonania zadań i ograniczy zbędne etapy proceduralne;

27. wyraża swoje życzenie, aby Trybunał w przyszłości nie tylko publikował komentarze Komisji dotyczące ustaleń, konkluzji i zaleceń Trybunału, lecz również wyraźnie wyrażał, w stosownych przypadkach, ostateczną odpowiedź zwrotną;

28. jest zdania, że Trybunał powinien regularnie przekazywać Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego zestawienia statystyczne dotyczące obecności członków w siedzibie Trybunału w Luksemburgu; oczekuje w tej kwestii pełnej przejrzystości ze strony Trybunału względem Parlamentu; wyraża życzenie otrzymania od Komisji analizy dotyczącej wykonalności projektu zastąpienia części wynagrodzenia członków Trybunału dietami dziennymi;

29. podkreśla, że mimo potrzeby bycia uczciwym i odniesienia się w odnośnym sprawozdaniu do argumentów podmiotu poddanego kontroli nie ma konieczności osiągnięcia z nim konsensusu;

30. zwraca uwagę, że w niektórych przypadkach debaty parlamentarne na temat kwestii poruszanych w sprawozdaniach specjalnych były już zamknięte i dlatego też nie było możliwości efektywnego wykorzystania wyników przeprowadzonej przez Trybunał kontroli; zauważa ponadto, że w niektórych przypadkach kluczowe zalecenia Trybunału zostały już wdrożone przez Komisję przed przedstawieniem sprawozdania Trybunału; oczekuje, że podczas przeprowadzania kontroli Trybunał będzie brał pod uwagę wszystkie zewnętrzne ograniczenia czasowe i zmiany sytuacji;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

31. oczekuje, że Trybunał będzie wyraźnie informował w swoich sprawozdaniach o słabościach i najlepszych praktykach organów państw członkowskich poprzez ich konsekwentne ujawnianie;
32. jest przekonany, że można osiągnąć korzyści skali i zakresu poprzez kompleksową analizę potrzeb członków Trybunału w zakresie zasobów; oczekuje, że Trybunał poszuka tego rodzaju korzyści między innymi w odniesieniu do wspólnego kierowcy wozącego członków Trybunału czy wspólnie dzielonych gabinetów i personelu;
33. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że działania międzyrządowe poza ramami Traktatu UE, takie jak to, mające na celu utworzenie Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (EFSF) oraz Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS), także rodzą poważne wyzwania dla rozliczalności i kontroli publicznej, jednocześnie osłabiając podstawową rolę Trybunału;
34. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że w przypadku EFSF nie poczyniono dotychczas żadnych ustaleń w odniesieniu do niezależnej zewnętrznej kontroli publicznej, oraz ubolewa, że nawet po tym, jak Trybunał mianował członka rady obrachunkowej EMS, coroczne sprawozdanie rady z badania nie będzie udostępniane ani Parlamentowi, ani ogółowi społeczeństwa; wzywa Trybunał do regularnego przedkładania Parlamentowi sporządzonego przez radę rocznego sprawozdania z kontroli i wszystkich innych niezbędnych informacji na temat działalności Trybunału w tym względzie, tak aby Parlament mógł skontrolować pracę Trybunału Obrachunkowego podczas procedury udzielania absolutorium;

Przekształcenie struktury Trybunału

35. zwraca uwagę, że skład i procedura powoływania Trybunału zostały określone w art. 285 i 286 TFUE; podkreśla jednak potrzebę zmiany Traktatu, aby Rada i Parlament dysponowały takimi samymi uprawnieniami w zakresie powoływania członków Trybunału Obrachunkowego w celu zapewnienia legitymacji demokratycznej, przejrzystości i całkowitej niezależności członków Trybunału Obrachunkowego;
36. ubolewa z powodu faktu, że niektóre procedury powoływania wywołały konflikt między Parlamentem i Radą w odniesieniu do kandydatów, mimo iż Traktat nie przewiduje takiego konfliktu; podkreśla, że zgodnie z postanowieniami Traktatu sprawdzanie kandydatów jest obowiązkiem Parlamentu; jest zdania, że Rada powinna w duchu dobrej współpracy między instytucjami unijnymi uszanować decyzje podjęte przez Parlament po przeprowadzeniu wysłuchania;
37. żąda, by podczas następnego przeglądu Traktatu UE, uczynić Parlament odpowiedzialnym za wybór członków Trybunału w oparciu o propozycję Rady; podkreśla, że taka procedura zwiększy niezależność członków Trybunału względem państw członkowskich;
38. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Trybunał w 2010 r. nowego regulaminu, umożliwiającego mu, przy obecnych ramach prawnych, usprawnienie procesu podejmowania decyzji, tak aby sprawozdania z kontroli i opinie były przyjmowane przez izby składające się z 5–6 członków, a nie przez pełne kolegium, składające się z 28 członków;
39. uważa, że obecna zasada reprezentacji geograficznej odnosząca się do kierownictwa wyższego szczebla, zgodnie z którą z jednego państwa członkowskiego może pochodzić tylko jeden członek, dawno utraciła swoją początkową użyteczność i wiarygodność oraz że mogłaby zostać zastąpiona niewielką strukturą zarządzania, stworzoną z myślą o szerszym mandacie rozliczalności, charakteryzującą się właściwymi przepisami, gwarantującymi niezależność we wszystkich działaniach Trybunału;
40. proponuje zatem, aby w Trybunale zasiadała taka sama liczba członków, jak w Komisji; członkowie powinni mieć przynajmniej doświadczenie zawodowe w przeprowadzaniu kontroli i zarządzaniu; członkowie Trybunału powinni posiadać szczególne kwalifikacje do pełnienia swoich funkcji, a ich niezależność musi być niekwestionowana;
41. proponuje dokonanie przeglądu metody wynagradzania członków Trybunału oraz zasobów bezpośrednio i osobiście przyznawanych każdemu członkowi, aby zarówno dostosować je do krajowych i międzynarodowych praktyk obowiązujących w przypadku podobnych stanowisk, jak i umożliwić członkom Trybunału wykonywanie swoich funkcji w sposób niezależny;

II. Procedura powoływania członków Trybunału Obrachunkowego: konsultacja z Parlamentem Europejskim

42. przyjmuje następujące zasady, kryteria wyboru i procedury wydawania opinii na temat kandydatów na członków Trybunału Obrachunkowego:
- a) Parlamentowi należy zapewnić wystarczającą ilość czasu na rozważania, aby umożliwić wysłuchanie kandydatów przez Komisję Kontroli Budżetowej oraz umożliwić komisji głosowanie podczas posiedzenia odbywającego się po wysłuchaniu;
- b) w przypadku podejmowania decyzji, niezależnie od kryteriów politycznych, głosowania w Komisji Kontroli Budżetowej i na posiedzeniu plenarnym będą się odbywały w trybie głosowania tajnego;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- c) w Komisji Kontroli Budżetowej wysłuchania będą publiczne, a dyskusje będą transmitowane za pośrednictwem wideo;
- d) Parlament będzie podejmował decyzje większością głosów oddanych podczas posiedzenia plenarnego, przy czym Rada musi respektować jego opinie; kandydaci będą obecni podczas głosowania, a po negatywnym wyniku głosowania przewodniczący PE spyta ich, czy chcą wycofać kandydaturę;

43. uważa, że kryteria powoływania członków Trybunału Obrachunkowego powinny zostać określone bardziej szczegółowo na podstawie art. 286 TFUE, oraz podkreśla, że Parlament w swojej ocenie będzie kierował się głównie następującymi kryteriami:

- a) wysoki poziom doświadczenia zawodowego uzyskanego w obszarze finansów publicznych, kontroli i zarządzania, a także gruntowna wiedza w zakresie zarządzania instytucjami europejskimi;
- b) poprawny przebieg działań kontrolnych oraz dowód bardzo dobrej znajomości co najmniej jednego języka roboczego Unii Europejskiej;
- c) w stosownych przypadkach, dowód wcześniejszego zwolnienia kandydatów z pełnionych wcześniej obowiązków kierowniczych;
- d) kandydaci nie mogą piastować żadnych stanowisk wybieralnych ani pełnić funkcji partyjnych od daty powołania;
- e) powszechnie uznane wysokie standardy w zakresie uczciwości i moralności kandydata;
- f) ze względu na charakter powierzanej do wykonania pracy pod uwagę brany będzie także wiek kandydatów, przy czym za uzasadnione uznaje się, na przykład, ustalenie, że wiek członków nie powinien przekraczać 67 lat w momencie ich powołania na stanowisko;
- g) członkowie Trybunału nie pełnią swojej funkcji przez więcej niż dwie kadencje;
- h) i wreszcie Parlament poważnie potraktuje kwestię równowagi płci wśród członków Trybunału;

44. wzywa Radę do podjęcia działań na rzecz:

- a) przedstawienia Parlamentowi co najmniej dwóch kandydatów z każdego państwa członkowskiego, jednej kobiety i jednego mężczyzny;
- b) ujęcia swoich wniosków w taki sposób, aby były w pełni zgodne z kryteriami wyznaczonymi w rezolucjach Parlamentu, przy czym Parlament ze swojej strony zapewni ściśle poszanowanie tych kryteriów;
- c) dostarczenia podczas wskazywania nazwisk kandydatów odpowiednich informacji dotyczących przebiegu kariery zawodowej oraz wszystkich informacji i opinii otrzymanych podczas stosowania wewnętrznych procedur decyzyjnych w państwach członkowskich;
- d) przekazania wszelkich otrzymanych od państw członkowskich informacji dotyczących nominacji, przy czym gdyby doszło do zatajenia informacji, Parlament byłby zobowiązany do przeprowadzenia własnych dochodzeń, doprowadzając w ten sposób do nieuniknionych opóźnień procedury;
- e) zwrócenia się do odpowiednich organów państw członkowskich, które zostaną wezwane do nominowania kandydatów na członków Trybunału Obrachunkowego oraz zwrócenia uwagi tych organów na kryteria i procedury określone przez Parlament;
- f) uniknięcia wycofywania nominacji, a także zgłaszania nowych, uwzględniających nowe wnioski państw członkowskich, które kierują się wyłącznie kryteriami politycznymi;
- g) poszanowania, w przypadku zaistnienia takiej sytuacji, negatywnej opinii Parlamentu i zgłoszenia nowego kandydata lub nowych kandydatów;

45. jeżeli chodzi o procedury w Komisji Kontroli Budżetowej i na posiedzeniu plenarnym, postanawia, co następuje:

- a) każde zalecenie w odniesieniu do każdej nominacji jest zgłaszane w formie sprawozdania, które przyjmowane jest większością oddanych głosów, przy czym sprawozdanie takie jedynie wskazuje nominację;
- b) sprawozdanie składa się z:
 - (i) umocowań podsumowujących okoliczności przekazania do Parlamentu;
 - (ii) motywów nakreślających procedurę właściwej komisji;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- (iii) części normatywnej, która może zawierać wyłącznie:
 - opinię pozytywną lub
 - opinię negatywną;
- c) umocowania i motywy nie podlegają głosowaniu;
- d) życiorysy i odpowiedzi na kwestionariusz są załączane do sprawozdania;
- e) Komisja Kontroli Budżetowej i posłowie na posiedzeniu plenarnym głosują nad powołaniem danego kandydata;

o

o o

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do wglądu innym instytucjom Unii Europejskiej oraz parlamentom i organom kontroli w państwach członkowskich.
